

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَنْ يُوقِ شَحْنَهُ فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ الشَّحِيحُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemizin mevzusu cimrilik ve cimriliğin zararları hakkında olacaktır.

Cenâb-ı Hak celle celâluhû, kendisine lütfedilen nimetleri başkalarıyla paylaşmayan, muhtaçlara el uzatmayan, akrabasını ve yakınına gözetmeyen kimseleri ikaz etmiştir. Nitekim Rabbimiz Azze ve Celle, Nisâ Sûresi'nin otuz yedinci âyet-i kerîmesinde şöyle buyurur: **“Onlar cimrilik ederler, insanlara cimriliği tavsiye ederler, Allah'ın bol nimetinden kendilerine verdiğini gizlerler. Kâfirlere aşâğılık bir azap hazırlamışsınız.”** Cimrilik; kalbi daraltan, merhameti zayıflatan, kardeşlik bağlarını gevşeten kötü bir nefsanî hastalıktır. Cimri kimse elindeki rızkın Allah'ın ihsanı olduğunu unuttur; “Ben kazandım, niçin vereyim?” der. Hâlbuki rızık Allah'tandır; darda kalana el uzatmak mü'minin vazifesidir.

Aziz Müminler!

Cimrilik, insanı geceleri huzursuz eden, gündüzleri daraltan bir hastalık gibidir. Bu yüzden Resûlullah ﷺ: **“Hangi hastalık cimrilikten daha fena olabilir?”** (Buhârî) buyurarak onun ne kadar tehlikeli olduğuna işaret etmiştir.

Diğer bir hadisi şerifte buyrulur ki: **“İki sıfat mü'minin kalbinde toplanmaz: Cimrilik ve kötü ahlak.”** (Tirmizî)

Muhterem Müslümanlar!

Rabbimiz bazen kullarını, karşısına bir muhtaç çıkararak imtihan eder. İhtiyaç sahibine uzanan el, aslında Allah'ın rızasına uzanan eldir. Nitekim bir hadîs-i kudsîde şöyle buyrulur: “Kıyamet gününde Allah Teâlâ buyurur ki: **‘Ey Âdemoğlu! Hastalandım da beni ziyaret etmedin.’** Kul der ki: **‘Yâ Rabbi! Sen âlemlerin Rabbi iken ben seni nasıl ziyaret edebilirim?’** Allah Teâlâ buyurur ki: **‘Falan kulum hastalanmıştı da onu ziyaret etmedin. Bilmez misin, onu ziyaret etseydin Beni onun yanında bulurdun?’** Sonra buyurur ki: **‘Ey Âdemoğlu! Senden yemek istedim de Beni doyurmadın.’** Kul der ki: **‘Yâ Rabbi! Sen âlemlerin Rabbi iken ben seni nasıl doyurabilirim?’** Allah Teâlâ buyurur ki: **‘Falan kulum senden yemek istedi de vermedin. Bilmez misin, ona yedirmiş olsaydın bunun karşılığını benim katımda bulurdun?’** Sonra buyurur ki: **‘Ey Âdemoğlu! Senden su (içecek) istedim de bana su vermedin.’** Kul der ki: **‘Yâ Rabbi! Sen âlemlerin Rabbi iken ben sana nasıl su verebilirim?’** Allah Teâlâ buyurur ki: **‘Falan kulum**

senden su istedi de vermedin. Bilmez misin, ona su vermiş olsaydın bunun karşılığını benim katımda bulurdun?’” (Müslim)

Aziz Kardeşlerim!

Peki bu hastalığın çaresi nedir? Ayeti kerime ve sünneti seniye bunun da yolunu göstermiştir. Unutmayalım ki Allah yolunda verilen hiçbir şey eksilmez; bilakis bereketlenir ve çoğalır.

Rabbimiz celle celâluhû buyurur ki: **“Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir dane gibidir ki, her başakta yüz dane vardır. Allah dilediğine kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfu geniştir, O herşeyi bilir.”** (Bakara 261)

Hadîs-i şerifte de şöyle buyrulmuştur: **“Üç haslet vardır; kimde bunlar bulunursa, cimrilikten kurtulmuş olur: Malının zekâtını gönül hoşluğuyla veren, misafiri ağırlayıp ikram eden ve sıkıntı ve musibet zamanlarında yardım edip veren kimse.”** (Taberânî)

Aziz Müminler!

İslâm'ın yükselişinde malıyla infak edenlerin, canıyla fedakârlık yapanların büyük payı vardır. Cimrilik ise hem insanın ahlâkını bozar hem de islam toplumunu zayıflatır. Bu sebeple Efendimiz ﷺ'in şu ikazı çok manidardır: **“Cimri, cennete giremez.”** (Feyzü'l-Kadir, c. 4, s. 172)

Muhterem Kardeşlerim!

Geliniz, nefsimizi cimrilikten koruyalım. Zekâtımızı verelim, sadakayı çoğaltalım, misafiri ağırlayalım, muhtaçları gözetelim, akrabayı kollayalım. Malın bereketini infakta, kalbin huzurunu cömertlikte arayalım.

Hutbemi bir âyet-i kerîme ile bitiriyorum: **“Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.”** (Haşr, 9)